

WANDELEN IN DE REGEN

Na weken, maanden van een meer droogte of zeldzame regen, daalt over de bergen rond Zermatt (Zwitserland) in de derde week van augustus een milde duurzame regen. Het was/is nodig. Het normaal groene zomerse landschap is dor en droog. De kruiden tussen het gras op de hellingen zijn verpieterd. Bomen lijken minder geleden te hebben van de droogte en zijn er nog redelijk groen uit. Het is (nog) vakantie. Nu, 19 augustus, regent het en zakt de temperatuur na weken met warme dagen. Toch trekken nogal wat mensen te voet de bergen in. Ze zijn gehuld in regenkleding, regenjack, capuchon regenbroek, tegen de nattigheid beschermde rugzak. Men loopt alleen of achter elkaar. Het lopen op bergpaden vraagt aandacht. Stenen liggen niet gelijk; afstand tussen de treden is verschillend. Als ze in gezelschap zijn, lijkt er bij de tocht naar boven of beneden weinig behoefte aan gesprek. Omsloten door hun regenkleding lijken wandelaars op weg met hun [eigen gedachten: hun eigen aandacht voor het pad, hun aandacht voor wat in hen zelf omgaat. Het wandelen in de regen lijkt bij te kunnen dragen aan stilte, voorwaarde voor het 'zichzelf nabij zijn', om 'het leven' nu en straks te kunnen leven. — A. Reijnen emeritus-pastoor](#)